

[Hendriksen.]

Skrivelse staar der følgende Par Linier, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere:

„Udvalget anmoder hermed Ministeriet om at foranledige, at Lovforslaget om Værn for Erhvervs- og Arbejdskraften tilstilles nedennævnte Organisationer“,
og saa anføres Navnene paa Organisationerne. Følgelig er det da ganske givet, at Forudsætningen for Besvarelsen netop er det Forslag, som har ledsaget Skrivelsen fra Handelsministeriet til de paagældende Organisationer.

Endvidere hævdede det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i Anledning af min Omtale af en Artikel i „Social-Demokraten“ for den 23. Oktober i Aar, at det, der stod i „Social-Demokraten“, var strafbart, og at det kunde rammes ad Lovens Vej. Men saa vil jeg gerne spørge, om det dog ikke er højst besynderligt, at et stort og udbredt Blad som „Social-Demokraten“, Socialdemokratiets Hovedorgan, forbryder sig mod Loven. Det forekommer mig at være noget uheldigt, ja, i allerhøjeste Grad graverende. Men selv om disse Foreteelser i Fagorganisationerne meget vel kan rammes af de bestaaende Love derigennem, at de paagældende foretager Anmeldelse og Skridt overfor det paagældende Blad og de paagældende Organisationer, synes det mig i Virkeligheden ikke, at der er noget forgjort ved, at man slaar fast i Lovsform, at den Slags Ting er forbudt, som man fra alle Sider er enig om er forkerte og bør kunne rammes.

Sneum: Der er sikkert ingen Tvivl om, at det foreliggende Lovforslag er det ærede Medlem Hr. Pinstrups Opfindelse. Jeg har ogsaa lagt Mærke til, at hver Gang vi har det til Behandling, gaar der et stort, saligt Smil over det ærede Medlems Ansigt. Anledningen til Lovforslagets Fremkomst er utvivlsomt Kolindsund-Konflikten, som det ærede Medlem kastede sig over med en herostratisk Voldsomhed, saa det hørt ud over Landet og gav Genlyd helt op i Højesteret. Den Ophidselseskampagne mod Arbejdernes faglige Organisation, som Kolindsund-Konflikten gav Anledning til i Venstres Presse, har det ærede Medlem Hr. Pinstrup Hovedæren for; det var ham, der førte an. Og det synes jo, som om han og hans Parti, Venstre, ikke har faaet nok endnu. Man er ikke tilfreds med Domstolens Indgriben efter bestaaende Lovgivning. Man ønsker Medvirkning af Lov-

givningsmagten for helt at kunne knægte de faglige Organisationer.

Det er Sandheden i denne Sag, naar man piller al Udenomssnak fra. Vi hører ganske vist fra Venstres Side — og vi har ogsaa hørt det her i Dag baade fra den højtærede Minister og fra Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen —, at det er Organisationsvæsenet i det hele taget, man ønsker at lovgive om, og at man vender sig ligeligt mod Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer. Det er den Tale, vi har hørt her i Dag, og den, vi kan læse i Venstres Presse, og det kan være en meget køn Tale, men den passer jo ikke.

Venstre kan nemlig slet ikke optræde som den neutrale Part, der staar lige langt fra Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer. Venstre kan slet ikke stille sig som den neutrale Part, hverken i Arbejdskonflikter eller under Behandlingen af Lovforslag som det foreliggende. I Arbejdsgiverforeningens Haandbog for 1926—27 praler Arbejdsgiverforeningen med en Fortegnelse over de Venstreblade i Provinsen, som er Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, og i den Fortegnelse finder man de betydeligste Venstreblade i Danmark.

Vi finder saaledes som Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen „Aalborg Amtstidende“, det ærede Medlem Hr. Pinstrups Hovedorgan, vel nok det Organ, som har givet hans Politik den mest ubetingede Tilslutning og saa at sige givet ham Luft under Vingerne paa hans vilde politiske Flugt. Vi finder som Medlem af Arbejdsgiverforeningen „Aarhus Amtstidende“, Finansminister N. Neergaards Blad. Vi finder „Vestkysten“ som Medlem af Arbejdsgiverforeningen, et Blad, der har Tilknytning saavel til Handelsministeren som til Forsvarsministeren, og vi finder det store Venstreblad „Fyns Tidende“, og et lille Blad som „Grenaa Folketidende“, der havde Kolindsund-Affæren paa nærmeste Hold og behandlede den i første Linie, staar ogsaa som Medlem af Arbejdsgiverforeningen.

Disse Venstreblade er altsaa med til at godkende en Politik og opretholde de jernhaarde Bestemmelser, der findes i Arbejdsgiverforeningens Love. Erklærer Arbejdsgiverforeningen Lockout, er Venstres Presse moralsk, og vel ogsaa juridisk, medansvarlig derfor. Saaledes er Forholdet.

Nu har Venstres Presse selvfølgelig Lov til at melde sig ind i de Organisationer, den har Lyst til. Det er givet. Men den opgiver sin Neutralitet, naar den indmelder sig i Arbejdsgiverforeningen, og Venstres Rigsdagsgruppe og Ministeriet kan